

vundet en Del Erfaringer, og disse Erfaringer have givet sig Udslag paa forskellige Maader fra Fiskernes Side og fra videnskabelig Side med Hensyn til de Forsøg, der ere anstillede ved Fiskegaarden og af Fiskerikonsulenten. Nu gælder det om at faa disse forskelligartede Interesser til at forliges, og det har vel ogsaa været Grunden til, at det har været saa længe, inden Lovforslaget er kommet her op. Jeg tror imidlertid, at man har været ganske heldig saavel med at faa Fredningsbestemmelserne i Almindelighed ordnede paa en tilfredsstillende Maade, som ogsaa med at faa Fiskernes Adgang til at udøve deres lovlige Erhverv ordnet paa en saadan Maade, at de ikke som hidtil skulle være udsatte for stadige Retsstridigheder og deraf følgende Ulemper. Det har jo været saaledes, at der i de svundne Aar har været stor Strid om Nedfaldsørred og Nedfaldslaks, som det ærede kongevalgte Medlem var saa bange for, at der skulde blive taget en gal Bestemmelse om. Jeg maa give ham Ret i, at Forskellen mellem Laks og Ørred vil være meget vanskelig og i mange Tilfælde ofte umulig at konstatere, saa at det er vanskeligt at se, hvad det er, der fanges, særlig paa den Tid, hvor man har Tilladelse til at fange den ene Slags, men ikke den anden. Men efter at man er kommen til det Resultat, at ikke en eneste af de Nedfaldsfisk, der ere mærkede ved Laksegaardene og udsatte der, er kommen tilbage, og naar man ser hen til, hvilken Betydning det har for Fiskerne at kunne fange dem, synes jeg, at det vilde være absolut uheldigt, om vi nu bestemte, at de ikke maatte tage dem. Det vilde jo blive et meget stort aarligt Tab, og det er et stort Spørgsmaal, om vi nogen Sinde faa de Fisk at se igen, der gaa ned efter at have været oppe at lege, om de nogen Sinde komme tilbage i saa god og fyldig Stand, som man mener, at de skulde komme. Nu ere disse Nedfaldsfisk ganske vist ikke meget værd, men de koste dog 1 Kr. 40 Øre Pundet, og der vil kunne fanges mange af dem. Jeg er derfor meget ængstelig for at gaa med til en Fredningsbestemmelse i den af det ærede Medlem antydede Retning.

Derimod vil jeg slutte mig til den Udtalelse, der fremkom fra det samme ærede Medlem, om at indføre en Ændring med Hensyn til de faststaaende Garnredskaber i Sejlløbet. Ogsaa af den Grund, at Forholdene paa dette Omraade ere meget uheldige i Øjeblikket, kunde jeg ønske, at vi her maatte faa Loven forandret.

Nu er der stadig Chikaneri mellem de Skibe, som komme ind i Garnene, og Fiskerne, som anlægge Sag om Erstatningskrav, og endelig Havnevæsenet. Brugen af disse Redskaber er ligefrem stridende mod Havnevæsenets Reglement for Besejling af og Ordens Overholdelse i Sejlløbet gennem Randers Fjord og Randers Havn. Der staar nemlig i § 3, at „i Havnen og Sejlløbet er det forbudt at drive med Slæbevaad eller i øvrigt at skrabe paa Bunden med Redskaber, hvorved Mudder m. m. kan slæbes. Ligeledes forbydes det her at anbringe faste Fiskeriredskaber, der kunne være til Hinder for Sejladsen, saasom Ruser og Garn fastgjorte til Pæle“. Saadant Fiskeri finder alligevel Sted nu og derved afstedkommes idelig Ulempe baade for Fiskerne, Skibene og Havnevæsenet. Selv Fiskeriforeningen har da ogsaa indset det uheldige heri og vil gerne have, at der kommer en Ændring, som kunde mildne noget paa det hele Forhold. Den ønsker nemlig, at der skal komme til at staa: „Faststaaende eller fastgjorte Garnredskaber ere tilladte, dog saaledes, at de ikke paa nogen Maade maa være til Hinder for Sejladsen“. Det mener Havnevæsenet imidlertid ikke at kunne gaa ind paa, men der maa vel kunne findes en Maade, som alle disse berettigede Interesser kunne være tilfredse med.

Der tales nu saa meget om Laks- og Ørredfiskeri — som jeg anerkender er af stor Betydning og vistnok er en meget stor og rig Indtægtskilde —, men jeg vil dog ogsaa nævne Graafiskeriet, som er af lige saa stor Betydning, ja Fiskerne tillægge det endogsaa langt større Betydning end det andet Fiskeri. Her maa man passe paa, at man ikke for at frede Laks og Ørred fuldstændig hindrer Udøvelsen af alt andet Fiskeri. Der er gjort Forsøg paa at sende levende Graafisk — Aborrer og Skaller — til Tyskland. De forsendes i Jernbanevogne beklædte med Presenninger. Vognene ere halvt fyldte med Vand, og paa denne Maade forsendes Fiskene levende til Markedet. Paa samme Maade gaar det med Aal og andre Fisk, som man paa denne Maade skaffer sig Afsætning af. Fiskerne ønske nu, at der maa blive vist dem den Imødekommen med Hensyn til Graafiskevaad, at Maskevidden for Posens Vedkommende ikke maa være over en Tomme i Kvadrat. Det er en lille Ændring paa $\frac{1}{8}$ Tomme, og jeg henstiller til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om der ikke kunde vises denne Imødekommen.